

Krisztus a sírban lévőeknek életet ajándékozott

Feltámadás napja a pászka, mert a halálból az életre átvitt minket Krisztus Istenünk! Átment a halál angyala a házak felett, ahol a bárány véréből piroslott az ajtófélfá, átvitte a Vörös-tengeren választott népét az Úr, a rabságból a szabadságba. Az Újszövetségben a pászka azt jelenti, hogy Krisztus által elkerülhetjük az örök halált, hogy földi életünk Krisztusban átmenet a benne való igaz részvétel felé. Krisztus átvisz minket a bűn szolgaságából Isten fiainak szabadságába.

A húsvéti eledelt kosárba tesszük. Úton vagyunk, táplálékunk csak út-
rahaló. A húsvéti kalácsot pászkának
nevezzük, mert maga Krisztus a mi út-
rahalónk. Te foszló bélű, barna-piros héjú, játékos fonatokkal díszített,
napsugárszínű pászka! Édes puhasággal, könnyű finomsággal be-
szélj nekünk Jézus irántunk való szeretetéről, az élet örömeiről, amit a
mi szentséges Pászkánt, Krisztus ad nekünk!

Vigyázzunk, drága testvérek, minden morzsájára, mint ahogy őseink vi-
gyáztak rá! Csókoljuk meg, mint életet adó édesanyánk áldott, munkás
kezeit, hiszen az örök élet kenyerét, Krisztust jelképezi, aki marad-
dóbb, boldogabb életet ajándékoz nekünk annál az életnél, mint amit
szüleinktől kaptunk.

Kevesen értik meg igazán, mit is jelent, hogy Krisztus életet ajándé-
kozott a sírban lévőknek. Azt a legtöbben elhiszik, hogy Isten van, a
Szentháromságot és a megtestesülést már kevesebben értik, de hogy
Krisztus feltámadt és hogy a halottaknak életet ajándékozott, az sokan-
nak már csak egy régi, szép éneket jelent. Az Istenben való örök életet
bizony nehéz megérteni, sokan nem is hiszik igazán. Bárcsak előhiv-
hatnánk most a sírban lévőket! Jézus barátait és ellenségeit egyaránt.
Mit mondana Pilátus? „Ne térjete el a megismert igazságtól állásokat
föltése miatt!” Mit mondana Júdás, ha javunkat akarná? „Ne higgyétek,
hogy minden üzlet! Vigyázzatok! Bocsnatkérés nélkül kevés a bánat!”
Kaifás főpap, ki jövendölt is, nem csak ítélkezett, mit mondana évezre-
des lelkiismeret-furdalása után? „Ne gondoljátok, hogy ha a magatok faj-
tát irtjátok, a pogányok majd jobban megbecsülnek!” Mit mondának a
sírt őrző katonák? „Milyen keveset kaptunk ahhoz képest, mekkora
örömhírt mondhattunk volna el a világnak!” A bal lator szavai az istente-
lenség és mammon világában nagyon időszerű lenne: „Azért, mert Jézus
haldokolni látszik, még ne káromol-
játok!” Hogy óvna minket a katona, aki kockán nyerte Krisztus köntösét:
„Nem elég Krisztus ruháját magunkra venni, a lelket kell menyegzős ruhába
öltöztetni!” A hóhér, aki a szöveget bele-
verte: „Ne gondoljátok, hogy meghal,
ha megölik!” Aki arcon köpte: „Ma-
gokat köpíték le, ha a megtagadott
Krisztusra köpdöstök!”

A szolga, aki arcul ütötte: „A szolgálai
állapot nem mentség a jellemte-
lenségre és embertelenségre!” Aki
tövissel koronázta: „A másokért
vállalt szenvedés az örök életben a legnagyobb méltóság.” Aki ecettel
itatta: „Igaz szeretetetekre, halhatatlan lelketekre szomjazik az Ember-
fia, ne véltétek, hogy sokáig játszadozhattok vele!”

Tudjuk, hogy Krisztus nektek is megadta a megigazulást, az örök élet, a
feltámadás lehetőségét, de vajon ki tudja, hogyan éltetek vele?

Mit mondanának sírban lévő szerettei, barátai, szentjei? Mit mondana
az édesanya, az Istenszülő Szűz Mária? „Boldog vagy, ki hittél, mert be-
teljesedik, amit az Úr mondott neked.” Mit mondana Máté, aki Krisztu-
sért otthagya a pénzesasztalt? „Boldogok a lelki szegények, mert övék
a mennyek országa. Örüljete és vigadjatok, mert a ti jutalmatok bő-
séges lesz a mennyekben.” Mit mondana Veronika, kinek irgalmassága
kendőjébe írta Krisztus arcát? „Te vagy, Krisztus Istenünk, feltámadá-
sunk, életünk és nyugaljunk.”

Sírban lévők vagyunk mi is, akik a bűn szakadékaiba estünk, és sírban
lévők a körülöttünk hitetlenségben vagy látszatkereszténységben élő
embertársaink is. Krisztus életet ajándékozott, de tudnotok kell: aki
nem böjtöl, nem húsvétol igazán. Aki nem jár templomba, nem ké-
szül a mennyországba sem. Aki a gyermekét nem tudja hitre nevel-
ni, a maga hitében is sántikál. Aki pászkát nem szenteltet, az életét
sem szenteli Istennek. Aki az anyagiakat fontosabbnak tartja hiténél,
Júdáshoz hasonlít. Aki nem győn
rendszeresen, kegyelem nélkül éri
a halál.

Ha valaki járt már a halál előszobá-
jában, megérti, miért a kétszer meg-
halt Lázárt kérdezzük utoljára, mi a
különbség a Lázár-szombaton és a
húsvétvasárnap kapott élet között.
„A feltámasztásomkor ideig való,
gondokkal és kísértésekkel terhes
földi életet kaptam vissza. De kap-
tam még egy kis időt arra, hogy
szerethessem. Húsvétkor viszont
örök, romolhatatlan életet kaptam,
melyet nem vett el tőlem a második
halálom sem.”